

چرا ساکتید؟!

سارا اسیم توروسی
۱۰ ساله، ترکیه

بمباران هرروزه، کوچه و درخت و خیابان‌های خاکسترشده، آسمان پر از آتش و دود، مادران و کودکان زخمی، شب‌های خاموش، مجروحان بی‌درمان و چشم‌های پر از ترس و هراس. دیدن این صحنه‌های پر از وحشت و غم بس نیست؟

می‌خواهم از سازمان‌های جهانی و تمام مردم دنیا بپرسم: بچه‌های غزه چه گناهی داشتند که قربانی شدند و می‌شوند؟ چرا باید در کشور خودشان بی‌خانه باشند، مدرسه‌شان خراب شود و خودشان بمیرند؟ چرا مادران فلسطینی باید بچه‌هایشان بمیرند؟ خودشان بمیرند؟ می‌خواهم از سازمان‌هایی که در دنیا وظیفه‌شان رسیدگی به حقوق بشر است بپرسم: چرا ساکتید؟ واقعا چرا جلو این اتفاق دردناک را نمی‌گیرید؟ آهای، ای سازمان ملل! آهای، ای سازمان حقوق بشر! اصلا برای چه ساخته شده‌اید و از کدام آدم‌ها و از کدام حق‌ها حرف می‌زنید؟ خدایا، از تو می‌خواهم امام زمانمان زودتر بیاید و همه‌ی بدی‌ها را از زمین پاک کند.

امیدوارم سیاهی این رژیم جنایت‌کار هرچه زودتر از دامن سبز زمین پاک شود و کودکان رنج‌کشیده‌ی فلسطین زندگی شاد و بدون ترس را در کنار خانواده‌شان تجربه کنند، زندگی‌ای که در آن، هیچ کودکی نگران آسمان پرموشک و هیچ مادری نگران کشته شدن بچه‌اش نباشد.